

Arrest

nr. 89 163 van 5 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2012 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.-P. VIDICK en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 11 juni 1977. U bent geboren en getogen in Kumasi, waar u woonde bij uw ouders totdat u verhuisde naar Bosu Nkwanta, waar u alleen woonde. U bent van Wassa origine. U hielp uw moeder bij haar werk als handelaarster, en u

was eveneens werkzaam in een cacao-plantage sinds het jaar 2003. U organiseerde de smokkel van cacao uit Ghana naar Ivoorkust. In 2010 werd een van de door u met cacao geladen vrachtwagens tegengehouden aan de grens tussen Ghana en Ivoorkust, en gecontroleerd. De chauffeurs werden gearresteerd. U hoorde dat uw naam genoemd was als een van de smokkelaars, en de politie kwam naar uw huis om u te zoeken, omdat u ervan beschuldigd werd een van de leiders van de cacao-smokkel te zijn. Toen u vernam dat de vrachtwagens waren tegengehouden aan de grens, bent u meteen gevlucht naar Ivoorkust. U verbleef gedurende zes maanden in Ivoorkust. U verliet Ivoorkust omwille van de gevechten aldaar, en verschuilde u op 28 januari 2011 in een schip dat u naar België bracht. U kwam aan in België op 21 februari 2011 en vroeg er asiel aan op 23 februari 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen, namelijk het feit dat u wordt gezocht door de Ghanese autoriteiten omwille van uw aandeel in de smokkel van cacao naar Ivoorkust, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève, met name vervolging omwille van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wordt gezocht door de politie te Ghana omdat uw naam genoemd werd als verantwoordelijke voor de smokkel van cacao van Ghana naar Ivoorkust, en dat de politie u zou arresteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en p. 8). U verklaarde dat de politie, nadat u Ghana ontvluchtte, uw huis doorzocht en dat ze zeiden dat u één van de leiders was van de smokkel (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). U verklaarde dat de politie een tweede maal naar uw huis kwam, omdat een van de mannen waarvoor u werkte, beweerde dat u hem geld, dat hij u gaf om cacao te kopen voor hem, verschuldigd bent. U verklaarde dat ze u gebruiken om alle schuld op u af te schuiven (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). U legt rekeningen neer, en een brief van uw nicht die u dit meedeelde, ter ondersteuning van uw verklaringen.

U verklaarde dat u op de hoogte was van het feit dat de smokkel van cacao naar Ivoorkust verboden is, maar **verklaart niet te weten welke de straffen zijn bij overtreding van dit verbod** (zie gehoorverslag CGVS, p 14 en 15).

U verklaarde dat u **Ivoorkust** ontvluchtte omwille van de gevechten die er uitbraken toen u zich er bevond (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde evenwel zelf niet betrokken te zijn geweest bij deze gevechten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14).

Gevraagd wat u denkt dat u zal overkomen in geval van een terugkeer, verwijst u enkel naar uw problemen met de Ghanese autoriteiten, namelijk dat u gearresteerd zou worden en u dus geen bescherming geniet in Ghana. U voegt er aan toe dat, indien de zaak afgelast zou worden, u geen problemen zou hebben.

Uit bovenstaande verklaringen kan worden vastgesteld dat de door u opgeworpen problemen in Ghana, van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn, en zodus geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève. Gezien bovenstaande observaties dient er te worden geconcludeerd, en zoals reeds werd opgemerkt, dat de door u aangehaalde asielmotieven niet ressorteren onder de Conventie van Genève.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofdte een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, te meer u dan ook stelt dat u zelf niet weet welke de strafmaat is voor de door u gepleegde overtredingen in Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).

- De door u neergelegde brief van uw nicht, en de ontvangstbewijzen betreffende het door u ontvangen geld ter aankoop van cacao, werden reeds vermeld en hebben verder geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag
- Het door u neergelegde geboortecertificaat en de kiezerskaart worden niet in vraag gesteld, maar hebben verder geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 A, tweede lid van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), fout van de motivatie, zorgplicht, principe van de goede administratie, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de formele motivering van de administratieve akten, van het ontbreken aan motivatie, onjuiste en onvoldoende en dus ontbreken van legale in aanmerking komende motivatie, de waarderingsfout, het uitblijven van de zorgplicht evenals de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij niet kan begrijpen waarom het CGVS niet verduidelijkt dat zijn handelskwesties en politieke betrokkenheid geen betrekking hebben op de criteria van het Verdrag van Genève.

Verzoeker verwijst naar de brief van zijn nicht en de ontvangstbewijzen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.

2.2.1. Waar verzoeker vraagt om opgeroepen en verhoord te worden door een Franstalige kamer, dient te worden vastgesteld dat hij niet argumenteert waarom hij, wiens asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4, § 2 in het Nederlands wordt behandeld, in aanmerking zou komen voor een afwijkende toepassing van de procedure zoals vastgelegd in artikel 51/4, § 3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Waar verzoeker aanvoert dat hij *"de conclusie die het CGVS trekt niet kan begrijpen omdat het niet verduidelijkt in wat zijn handelskwesties en politieke betrokkenheid geen betrekking hebben op de criteria van de Conventie van Genève"* stelt de Raad vast dat verzoeker voorbijgaat aan de motivering die stelt dat zijn problemen, *in casu* de smokkel van cacao vanuit Ghana naar Ivoorkust, van gemeenrechtelijke aard zijn. Verzoeker geeft niet aan welk criterium van de vluchtelingendefinitie op hem van toepassing zou zijn. Hij weerlegt derhalve niet op concrete wijze de pertinente vaststelling dat zijn relaas geen nexus vertoont met de criteria van de vluchtelingendefinitie.

Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de boordeling door verweerder van de door hem bijgebrachte documenten tot een andere oordeelsvorming zou kunnen leiden.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus blijkt dat verzoeker geen element aanhaalt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. Gelet op de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS